

Clipa din trecut

Daniel Vișan-Dimitriu

Amăgitoare clipă, îmi vine din trecut,
Plutindu-și strălucirea pe aripi de păcat
Întinse peste-o noapte și-un suflet de-mprumut,
Purtat de-un trup ce-l știe, din lanțuri, dezlegat.

Ea-i vinovată, clipa, de-alegeri ce-a făcut
În trecerea-i grăbită și parcă pe ascuns,
Prin corpul cu un suflet ce nu s-a priceput,
Cumva, s-o izgonească, să nu îl fi pătruns.

El, un străin de corpul ce-n taină-l găzduia,
Serba o fericire cum n-a avut demult
În lumea cu zăbrele, aceea ce-o ura
Și-n care-a stat o vreme închis. O, da, prea mult!

A fost o altă clipă când, de la amanet,
Adevăratul suflet, uitat și scump plătit,
S-a reîntors la mine, pe-o sumă de regret
Și a rămas în locu-i, de-o viață, cuvenit.

E mult de-atunci, iar timpul, nisip de amintiri,
A și uitat de trupul c-un suflet de-mprumut
Mai fericit, mai liber și gata de iubiri
Amăgitoare toate, ca-n clipa din trecut.